

DEN SVIKNA OCH BESVIKNA EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Euron sjunker. Det syns vara helt logiskt. Den var en gång uppvärderad till sin egen inkompetens, dvs. en del av Peters princip – en regel som infinner sig efter högmod. Det som benämns Europa och EU har i nio fall av tio havererat och eftertänksamhetens avskalade blekhet har infunnit sig.

Schengenavtalets förvandlades till en skenbar öppenhet och Lissabonfördraget – med dess demokratiska dimension skulle förnya både ”Amsterdam och Nice”. Men vad blev det? Ytterlige passvisning och kontroll – mer än någonsin! Isolering?

De tunga, ”bärande länderna”, på den centrala kontinenten har inte ens insett att den egna budgeten måste vara i balans. Andra länder såsom Italien, Irland, Grekland och Portugal, dvs. de i periferin liggande, har nu fått stå i skottlinjen för den egna och andras misstag.

Man skulle kunna säga, att ekonomisk politik borde gå före idealistiska målsättningar och uppskruvade inomeuropeiska förväntningar.

Tyskland är inte bara väst, det är också öst och sviter efter det förenade riket. Frankrike är inte bara tiden efter Charles de Gaulle, utan också svåra, sociala konflikter och pinsamma utrensningar av romer.

Portugal har inte varit någon stark nation sedan koloniernas dagar. Spanien klättrade upp som en raket och trodde på kapitalets förstärkning och utbyggnad, men har nu snubblat in under Solkustens tärande sol.

Det ”irländska undret” visade sig vara en groda mer än en fritt svävande hök. Allt medan invånarna i Grekland slickar blödande sår nedanför Akropolis erotionskänsliga marmorstoder.

Sokrates ropar efter besinning och önskar att varje människa bör ”känna sig själv”. Men Europas själ är inte en gemensam själ. Den är splittrad och svårfångad - hur mycket än Angela Merkel och Nicolas Sarkozy försöker trycka varandras händer.

Det finns alltid ett England, som ruvar på individuell självhävdelse och politisk vilja – starkt som synden - alltsedan Winston Churchill satte sin tillit till de våghalsiga Spitfire-piloterna över engelska kanalens under andra världskrigets mest kritiska skeenden. Redan då blev Charles de Gaulle hunsad, vilket han aldrig glömde. Därför blev han en nagel i ögat både för Tyskland och England.

En gång i tiden omhuldade en viss hr Persson den stora utvidgningen med länder i öst. Tydligen utan någon samhällsanalys skulle man uppfylla den s.k. fredskvoten, för att Europa aldrig mer skulle få uppleva krig.

Dock: ännu idag vilar konflikterna på Balkan. Fortfarande hålls folkgrupper i schack av övervakande trupp och militär strategi.

Just nu tackar jag försynen för att Sverige inte kom med ekonomiska unionen. Men vi är naturligtvis insyltade i ”labyrinten”, som heter Bryssel och Strasbourg. Den enorma

byråkratin, som får varje kreativ bonde att förfasa sig över antalet blanketter, kolumner och paragrafer, som reglerar bidragssystemet. Alltid beslut som tas långt borta även om man nu försöker dribbla beslutsgång och en massa svårtolkade ord som t.ex. subsidiaritet och unicitet.

Alla upphandlingar måste inbegripa en enorm regeltolkning. Inte undra på att lägsta bud förlorar. Det närproducerade får stryka på foten: långa transporter och miljöskadligt lasttryck. Vi beskådar eländet, står och flämtar bedrövat i koldioxidmättade gaser. Motorvägar nöts ner och den tänkta infrastrukturen blir allt svårare att underhålla.

En gång i tiden hyllades småskalig verksamhet, små enheter, självproducerande bönder etc. Det var på Torbjörn Fälldins tid. Det var då som det fanns plats för storpolitik vid köksbordet. Där levde de lågmäldas röster sitt eget liv. De s.k. långbänkarna blev många, men det var i vilket falls om helst en naturnära ideologi som växte sig stark medan det energisnåla samhället fanns inom räckhåll.

Men det har gått många ”vargar” genom stängslet sedan dess. Nu jagas de mest för den påstådda inavelns skull. Ja, de frånvarande EU-byråkraterna lär inte generera någon god tillväxt framöver.

Kanske är det tid för en omorganisation i större skala eller åtminstone en kraftfull kritik och revision à la Inga-Britt Alenius!

Hans-Evert Renérius